

Debatten van de provincieraadszitting

19 november 2013

OPENBARE ZITTING 19 NOVEMBER 2013

De heer voorzitter

Goed, collega's, ik zie dat de deputatie en ook een aantal fractievoorzitters zitten te popelen om daar nog iets aan toe te voegen. De gedeputeerde.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de voorzitter, het is de gewoonte dat wij kort een repliek geven. De tussenkomsten verdienen dat ook. Elk heeft er op zijn eigen manier aan gewerkt. Het wordt mij niet gemakkelijker gemaakt dan vroeger. Ik heb van één fractieleider een notitie gekregen. Van niemand anders heb ik een notitie gekregen, maar ik heb goed geluisterd en een aantal notities gemaakt. Ik stel vast dat de meerderheid en de oppositie met een verschillende bril naar het meerjarenplan en het budget kijken. Dat is ook niet abnormaal. Het budget is gemaakt door de deputatie en die behoort nog altijd tot de meerderheid. Onze basis om dit meerjarenplan en het budget te maken, was het bestuursakkoord plus wat we door Vlaanderen opgelegd krijgen. Ten eerste onze decretale opdracht. In het decreet staat wat wij mogen en moeten doen. Ik heb daar ook uit geciteerd in mijn inleidende toespraak. Ten tweede het bestuursakkoord, dat een aantal taken heeft ingeperkt, maar ook heeft toegelaten dat we daar creatief mee omgingen, zoals de fractieleider van de sp.a. daarnet zei. Ik heb de indruk dat men dat ook bewust gedaan heeft.

De heer Gryffroy heeft een rapport opgemaakt. Dat is een originele manier om de dingen te benaderen. Ik ben het met een aantal quotaties niet eens, maar dat zal hem niet verwonderen. Bijvoorbeeld als hij het over landbouw heeft. Ik weet niet of u wel alle documenten gelezen hebt. Want er waren een aantal documenten die je kon ophalen. Maar in de beleidsnota 2014 rond landbouw, dat zijn weliswaar zeventien bladzijden, gaat het in totaal over 2.957.000 euro, waarvan een deel inderdaad is gekoppeld aan de prioritaire doelstellingen en aan de drie merkpijlers, maar een heleboel zaken zijn niet-prioritaire doelstellingen en zijn overig beleid. Trouwens, wat dat betreft heeft de fractieleider van de sp.a op een heel korte manier geschetst waarover het eigenlijk gaat. En ook wij hebben lang gediscussieerd over de prioritaire beleidsdoelstellingen. We zijn gestart met een lijstje van wel dertig prioritaire beleidsdoelstellingen. We hebben dat lijstje bewust herleid naar tien, enerzijds om praktische redenen, anderzijds om didactische redenen en ten slotte ook om principiële redenen. Dat zijn tien doelstellingen waarvan we gezegd hebben: die zijn door heel ons beleid door, over de sectoren heen, prioritair, en als we daar iets aan veranderen, dan moeten we apart rapporteren aan de provincieraad. Voor de andere doelstellingen moeten we dat eigenlijk niet doen. Zo zit dat systeem nu eenmaal in elkaar. Ik heb genoteerd dat de N-VA landbouw, met hetgeen wij doen in Oost-Vlaanderen, een nul geeft. De N-VA zegt: dat beleid krijgt ook niks. Ik neem daar akte van. We zullen in de loop van de besprekingen nog de kans krijgen enige verduidelijking te geven. Want dat hebt u ook gezegd: u bent te overtuigen, heeft u gezegd. Ik neem daar akte van. Ik weet dat dat moeilijk zal zijn, maar we zullen ons best doen. Mijn vader zei altijd: ge moet uw best doen. Wij waren met tien, we zijn tien verschillenden, iedereen moest zijn best doen. En de ene kan wat meer dan de ander. Ik hoop dat ik in dezen wat meer zal kunnen. Aan de speerpunten ga ik niet veel woorden vuil maken. We gaan elkaar over de grond van de zaak niet overtuigen, mijnheer Gryffroy. Daar ben ik van overtuigd. U zegt wel: we zullen wachten wat de debatten brengen. De debatten kunnen nuances brengen, maar over de grond van de zaak zullen we het vermoedelijk oneens blijven. Ik ga niet verder in op die punten. U heeft zelf een aantal prioriteiten gesteld, maar een aantal van die prioriteiten vind ik terug in onze niet-prioritaire doelstellingen. Het hangt er dus van af met welke bril je een document of

DEBATTEN

een documentatiebundel gaat lezen. In elk geval weet ik dat uw fractie, en eigenlijk uw partij, de provincies niet zo genegen is. U zegt wel: we zouden andere afspraken kunnen maken, maar ik denk dat zelfs dat ons niet zal overtuigen. Ik heb uw verkiezingsprogramma indertijd gelezen. U zegt: wij zijn voorstander van een afgeslankte provincie – die provincie is wat afgeslankt – en daarom van een fittere provincie, stond er zelfs op een bepaald moment bij. Maar goed, wij hebben geroeid met de riemen die we hebben. Dat wil zeggen: met de financiële middelen en het personeel dat wij hebben, willen wij een degelijk beleid voeren binnen onze decretale opdracht en rekening houdend met het bestuursakkoord.

U bent nog even ingegaan op de Leopoldskazerne. Die komt morgen ter sprake. Ook daarin verschillen we van visie en van mening.

Over de vermindering van het Provinciefonds en dat we geld hebben laten liggen bij Veneco, dat vind ik ook. Dat heb ik u al uitgelegd. Wij hebben wat dat betreft gedaan wat we meenden te moeten doen. Het is ook goedgekeurd door de raad. We kunnen daar verder mee vooruit. Dat we alleen maar op basis van onze reserves.... die 6 miljoen euro – ik heb gezegd dat dat een eenzijdig opgelegde vermindering is door de Vlaamse regering - ...dat we dat zo maar kunnen wegwerken, is niet waar. Dat is geen eenvoudige opdracht. We hebben een serieuze inspanning moeten doen en onze ambities deels moeten bijstellen wat 2014 betreft, want daar hebben we die eenzijdige vermindering al verwerkt. We zullen allicht een aantal ambities, ook in het meerjarenplan, enigszins moeten bijstellen, want het gaat nog altijd om vijf keer 6 miljoen. We zullen ondertussen weten wat het resultaat is van 2013 als we met een begrotingswijziging komen. Ook dat kan ons helpen. Maar de middelen die we daardoor anders vrij hadden, zullen we niet kunnen inzetten voor provinciaal beleid in ons meerjarenplan. Dus het is in elk geval een vermindering. Het zullen middelen zijn waarmee we minder kunnen doen voor Oost-Vlaanderen. Het klinkt een beetje poujadistisch als men zegt: we gaan op café en we gaan nu een keer vragen wat het publiek ervan vindt. Ik heb u gezegd dat ik dat weet. Een tweedelijns bestuur wordt anders gepercipieerd bij de mensen dan een eerstelijnsbestuur. Maar dat zijn oefeningen die we rond veel dingen kunnen doen, dus ik kan in die discussie niet meegaan met u.

De suggestie die u doet: verminder uw belasting en doe daarmee aan meer schuldafbouw, verminder uw belasting en verminder ook de belastingen voor starters of voor andere doelgroepen – dat mogen we niet doen. De fiscale wetgeving laat ons niet toe om zulke dingen te doen. We hebben nagedacht, de voorbije legislatuur en ook recentelijk nog bij de totstandkoming van ons budget en ons meerjarenplan, of we voor sommige doelgroepen een apart financieel beleid konden gaan voeren. Dat kan juridisch niet. Dat mogen we niet doen. Daar bestaat veel rechtspraak over, tot en met de hoogste rechtscolleges in dit land. Dus wat dat betreft willen we wel, maar we mogen niet. We zouden zelfs kunnen, maar we mogen niet. Ik kom bij de heer Evrard. Een race tegen de tijd – ik kan mij dat voorstellen. Ik kan mij voorstellen dat het niet simpel is om alle documenten in korte tijd door te nemen. Het is voor mij niet simpel. Ik ben er hele dagen mee bezig, en ik heb een goede administratie die mij daarbij begeleidt. Dus alle begrip voor de moeilijkheden, maar u zult dat niet alleen ondervonden hebben. Velen zullen dit ondervonden hebben. Maar, zegt men mij dan, BBC is een verhaal van prioriteiten en van sturing op hoofdlijnen. Eigenlijk zou een raad zich met de details niet moeten bezighouden, behalve in zijn controlerende functie. Wat de beleidsbepaling betreft zou het vooral sturen op hoofdlijnen moeten zijn. Dat zijn we nog niet gewoon, wij komen uit een andere tijd.

De tien prioritaire doelstellingen, u zou daar ook iets anders van gemaakt hebben. Ik neem daar akte van. We gaan daar ook niet veel over discussiëren.

Ondanks de ongewijzigde fiscaliteit zegt u: er is wel een belastingverhoging. Daar verschillen we van mening over. Ik blijf zeggen: de belastingen in Oost-Vlaanderen verhogen niet. Ze worden wel geïndexeerd. Ik wil er zelfs aan toevoegen: de opcentiemen van 295 blijven gelijk, maar de basis waarop die gegeven wordt, wordt telkens netjes aangepast door de Vlaamse regering. De indexering is geen abnormaal mechanisme in dit land. De vergoedingen worden ook allemaal geïndexeerd. Het is logisch dat het op die manier gebeurt. We blijven dus zeggen: de belastingbasis wordt wel geïndexeerd, maar de belastingen zelf blijven gelijk in Oost-Vlaanderen.

De schuld per inwoner, 92 euro, is niet veel. Ik heb cijfers die illustreren dat dat redelijk is. Trouwens, voor 2014 daalt de schuld met 1 euro per inwoner in vergelijking met 2013. Als ik dat vergelijk met steden en gemeenten, dan zijn daar enorme verschillen tussen. Aalst heeft bijvoorbeeld een uitstaande schuld in 2011 – dat zijn de laatste cijfers die ik ken – van 595 euro. De schuld van Gent daarentegen bedraagt 1795 euro. In de derde centrumstad in Oost-Vlaanderen, Sint-Niklaas, is de schuld 1393 euro. In mijn gemeente is het 894 euro, maar het gemiddelde in Oost-Vlaanderen is 1159 euro. In Oost-Vlaanderen is het 92 euro, dat is dus weinig, en de schuld is in de vorige legislatuur duidelijk gedaald.

Ook u gaat in op de Leopoldskazerne. Goed, daar gaan we morgen in het debat verder over spreken. Het is in de commissie besproken.

We hebben het ook al gehad over de vermindering van het Provinciefonds.

Personeel. Ja, dat dat niet voorspelbaar is... Het is inderdaad zo dat we ervan uitgaan dat er minstens 25 fulltime-equivalenten minder zullen zijn, via een natuurlijke afvloeiing door niet automatisch te vervangen, volgens de formule: twee op drie vervangen. Maar ik weet natuurlijk, als we morgen provinciale domeinen overnemen, en we nemen volk over, dan moogt ge mij daar niet op pakken. Dan gaat mijn basis aangepast worden. En dat sluit enigszins aan bij uw opmerking: je weet nooit wat er kan gebeuren. Ge moet ook opletten op de expertise. Vandaar dat we in dat plan geen absolute regelmaat hebben van 'de derde gaan we telkens niet vervangen'. Nee, we laten een aantal vragen samenkomen van gepensioneerden die weggaan, en we zullen telkens beoordelen, op basis van een aantal criteria: waar moeten we vervangen en waar kunnen we niet vervangen?

Onderwijs komt straks nog ter sprake. Publiek in de commissies: ja, u mag altijd publiek meebrengen. Ik ga de mensen niet werven. Trouwens, kijk eens naar de gemeenten, hoeveel publiek er naar de commissies komt. Dat is overal hetzelfde. Men heeft op een bepaald moment in zijn almachtige wijsheid gemeend de vergaderingen van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn publiek te moeten maken. Behalve als het over de steunverdeling gaat; dan moeten de mensen naar buiten. Dan mogen ze nog een keer terugkomen als het over de investeringen gaat. Komt er weinig volk, dat is geen goed criterium.

Persoonlijke voorkeuren bij subsidiëring: mogelijk zal dat altijd meespelen, ik weet het niet.

Maar we proberen dat vrij objectief te doen. Ofwel is het op basis van een reglement, ofwel is het op basis van een inschrijving in het budget. Dat is controleerbaar. Ik denk dat dat het voornaamste is. Ik neem er akte van dat u het budget niet gaat goedkeuren.

Dan kom ik bij de collega Fiers. Ja, de heer Fiers, het is elk jaar hetzelfde. Ik heb de teksten mee van de voorbije jaren, want ik kon al voorspellen wat u ging doen. U gaat naar voren, hebt een aantal notities, u heeft creatief nagedacht en geprobeerd dat losjes en vlot te doen. Dan gaat u iets vertellen over de grote wereldproblemen. Er zijn inderdaad wel wat grote problemen. Maar u weet dat wij een bescheiden niveau zijn. We kunnen dat echt niet allemaal oplossen. En deficit spending, – u heeft die term nu niet durven gebruiken, we zijn wat voorzichtiger gebleven – het spijt mij, we mogen dat niet doen. De fractieleider heeft het over de brede filosofie, maar hoe ik daar concreet beleid mee moet gaan voeren, daar weet ik geen raad mee. Ik heb u dat geantwoord in een repliek, in een debat op de provincieraad van 25 november 2000. Ik heb ook die van de volgende jaren mee. Ik zeg eigenlijk bijna iedere keer hetzelfde. Ik zeg daarmee niet dat u een slecht mens bent of dat u dat niet meent. Integendeel, ik ben ervan overtuigd dat u dat goed meent en dat u met de beste bedoelingen bezielde bent. Maar ons ambitieniveau kan zo hoog niet liggen, gelet op de bescheidenheid van middelen waarover we beschikken, zowel personeel als financieel. Langs de andere kant is het zo dat je niet mag zeggen dat we geen enkele inspanning doen. Als je naar onze documenten kijkt en naar de samenvatting rond die prioritaire doelstelling, klimaatneutraal worden tot 2050, dan zal je zien dat we daar 4 miljoen euro per jaar over alle beleidssubsectoren heen aan besteden. Is dat weinig, is dat veel? In vergelijking met de Belgische staatsschuld is dat natuurlijk bijzonder weinig. In vergelijking met ons budget is dat een redelijk bedrag. Als ik dat vertaal in Belgisch geld, dan is dat 160 miljoen. Weet u dat er gemeenten zijn in Oost-Vlaanderen die een budget hebben dat amper zo groot is? Dat is zo, hoor. Dus u meent dat goed, maar ons budget laat niet toe om aan uw hoge ambitieniveau tegemoet te komen en deficit spending mogen we niet doen. Dat is verboden, dat staat haaks op een goed financieel beheer. Trouwens, het is een achterhaalde

DEBATTEN

economische techniek. Verder zeg ik u dat wij ons best doen om toch een en ander te realiseren.

Oude wijn in nieuwe zakken. U vertelt mij elk jaar hetzelfde en overtuigt mij niet. Maar het is nu eenmaal zo. Dat heeft te maken met het feit dat u met een bril van de oppositie leest en ik met een bril van de meerderheid. Voor de rest heb ik er akte van genomen dat u heeft gezegd dat er niet nog meer bedrijventerreinen moeten komen in Oost-Vlaanderen. Ik neem daar akte van. In de loop van de besprekingen zal collega Versnick daar ongetwijfeld verder op ingaan.

Klimaatneutraliteit in 2050 is te lang? Nee, dat is realistisch. We hebben het in Oost-Vlaanderen veel moeilijker dan bijvoorbeeld in Limburg, om naar klimaatneutraliteit te streven. Wij hebben in onze provincie een groter industrieel apparaat dan in andere provincies. Alleen daarom al is het veel moeilijker om de klimaatneutraliteit te behalen, vandaar dat we daar een realistische termijn op gezet hebben.

De provincie is een kruidenier, daarmee eindigt u. Een kruidenier is een kleine zelfstandige die wikt en weegt. Zo proberen we dat hier te doen. Vandaar dat we denken dat we de voorbije jaren en ook in de toekomst een gezond financieel beleid zullen voeren.

Dan kom ik bij de meerderheidsfracties. Ik kom bij mevrouw Willems, die zinvol een aantal christendemocratische principes gebruikt, zoals het rentmeesterschap; die wijst op de interne staatsvorming die niet af zal zijn; die dat kadert in een wat bredere visie; die zegt: we moeten dat bekijken vanuit het positief confederalisme waarbij niet alleen afspraken binnen België gemaakt zouden moeten worden, maar waarbij ook in Vlaanderen in de toekomst verdere afspraken zouden moeten gemaakt worden tussen gemeenten, tussen provincies en tussen de Vlaamse overheid, – ik zei bijna de Belgische overheid, maar het is de Vlaamse, de Provinciewet is nu toch 26 jaar geregionaliseerd naar een Provinciedecreet –; dat we steeds kritisch moeten zijn ten aanzien van de politiek: evident, ik heb ook in mijn toespraak gezegd dat we ons daar verder op moeten voorbereiden als provinciaal beleidsniveau om telkens onze positie te toetsen aan wat maatschappelijk leeft en wat mogelijk is. De heer Vandebroucke heeft daar ook allusie op gemaakt, vandaar zijn 'ja, maar' op een bepaald moment. Wij blijven voor grote uitdagingen staan. U wijst ook terecht, en dat was een tweede invalshoek, op de relatie en de samenwerking met de gemeenten. We staan vaak voor dezelfde uitdagingen, maar we moeten onze rol naar de gemeenten correct formuleren en daar goed op inspelen. U zegt terecht dat in ons budget een aantal goede aanzetten zijn wat dat betreft; dat er geen loze voornemens zijn. U maakt een analyse van onze drie merkpijlers: innovatie, creativiteit en duurzaamheid. U licht daar een tweede beleidsdoelstelling uit, de klimaatneutraliteit. Ook hier koppelt u dat christendemocratische begrip rentmeesterschap aan. U spreekt uw appreciatie uit voor een aantal initiatieven. Dat doet de deputatie natuurlijk plezier. U blijft daarbij toch lichtjes waarschuwend door te zeggen dat er veel overleg nodig zal zijn, onder meer tussen de overheid en de economische actoren, maar dat we ook burgers mee moeten krijgen in het verhaal. Dat is juist een van de dingen die ik daarnet gezegd heb en die ook in onze prioritaire doelstellingen staan: participatieverhoging in vele processen, niet alleen participatie om de participatie, maar vooral omdat dat ook de kwaliteit van de besluitvorming ten goede komt, dat dat tot een meer gedragen besluit leidt en mogelijk zo procedures kan voorkomen in de toekomst, als mensen goed weten waarover het gaat.

Beleid op maat. Hieruit noemt u – terecht, denk ik – een aandachtspunt, namelijk de samenwerking met de gemeenten en met de openbare besturen, maar uw ervaring op het lokale vlak als burgemeester van een kleine gemeente zal daar allicht niet vreemd aan zijn. We zeggen ook uitdrukkelijk in onze beleidsverklaring dat het vooral met de kleine gemeenten is dat we willen samenwerken. Het is ook niet toevallig dat ik als ondertitel voor mijn toespraak 'de provincie als loyale partner van de gemeenten' genomen heb. In die context wijst u ook op trage mobiliteit en fietsinfrastructuur. Dat is een van de punten waarover N-VA het wel eens was met de deputatie. Acht op tien, dat is grote onderscheiding, ik krijg dat niet veel hoor. Collega, onthoud dat, acht op tien.

Werk maken van een leefbaar platteland. Uiteraard is dat platteland u dierbaar.

En dan cultuur en welzijn. Er zijn er meerderen die dat gezegd hebben. In de kapstokken die we al hebben om te werken rond cultuur, welzijn en sport komen drie concrete dingen terug: één: een impulsbeleid voeren, twee: het wegwerken van blinde vlekken en drie: aan dataverzameling

gaan doen. Dat zijn drie dingen die we mogen doen, maar dat is eigenlijk vrij veel. Aan dat impulsbeleid zullen we zelf vorm moeten geven. We zullen ervoor moeten zorgen dat wat we doen, echt impulsbeleid is. En dan moeten we goed weten dat we dat op een bepaald moment moeten loslaten en moeten stopzetten. Ofwel vervalt het experiment dan, ofwel is men in staat om het zelfstandig verder te voeren. Dat is eigenlijk de filosofie van het impulsbeleid, maar het is wel belangrijk dat we dat kunnen doen. Door het feit dat het impulsbeleid is, is het gekoppeld aan het opsporen van blinde vlekken. Dingen die ergens niet gebeuren, maar die wel noodzakelijk zijn, daar kunnen we op inspelen via dat impulsbeleid.

Over een toekomstgerichte organisatie zegt u: we zijn terug aanbeland bij het begin van de doelstelling, de provincie als dienstbaar niveau. Dat is onze bedoeling, inzonderheid naar de gemeenten toe.

Uiteraard heb ik er akte van genomen, mevrouw Willems, dat uw fractie, waartoe ik ook behoor, het budget zal goedkeuren. Het is nogal belangrijk in deze context.

Dan kom ik bij de heer Maes, die terecht zegt dat zijn fractie mede deze provincie bestuurt. Ik ben in 1981 provincieraadslid geworden en ik heb ze dus in de meerderheid zien binnenkomen. De heer Maes zegt dat de provincie tot nu toe goed is bestuurd. Ik denk dat dat terecht is. Door het feit dat ze goed bestuurd is, hebben we de voorbije jaren ook wat buffers kunnen aanleggen waarmee we een schok kunnen opvangen en waarmee we niet zwaar moeten ingrijpen – dat zegt u trouwens ook –, waarmee we de belastingen niet moeten verhogen, maar waarbij we wel onze ambities wat moeten bijstellen. We moeten het ergens vandaan halen. De taakomschrijving voor de provincies vindt u positief. Er is één voordeel aan: er zijn duidelijke afspraken gemaakt. Alhoewel, duidelijke afspraken – de heer Vandenbroucke maakt daar een kanttekening bij, terecht, ze zijn nogal vaag, er is eigenlijk minder uitgekomen dan sommigen gevreesd hebben en dan anderen gehoopt hebben. Misschien moeten we, als we nog eens discussiëren, toch fijner aflijnen, dan weten we ook heel goed wat mag en dan blijven we niet schipperen. Want de discussie zal ongetwijfeld hernomen moeten worden. Ik ben ervan overtuigd dat we op vrije korte termijn die resterende 7,2 miljoen uit dat Provinciefonds ook zullen kwijttraken. Ik heb dan liever dat we dat concreet bediscussiëren, dat we daar een plan bij nemen, dat we weten waar we gaan landen en dat we weten wat we nog mogen gaan doen. Tering naar de nering zetten, dat doen we hier allang. Er is ook gezegd dat we veel uitgeven aan kleinigheden. Zelf probeer ik een voorbeeldfunctie te vervullen. Ik ben een van de meest zuinige mensen die hier in dit huis rondloopt. U mag dat nagaan. U vindt van mij geen enkele factuur. Maar het is goed dat dat eens gezegd wordt. Tering naar de nering zetten, dat moeten we blijven doen. Dat is een mantra. We moeten ervoor zorgen dat we minder uitgeven dan dat er binnenkomt. Ge moet goed kijken naar de efficiëntie en de effectiviteit van de middelen die ge gebruikt. Ik voel dat niet als een verwijt, integendeel, ik voel dat als een aansporing om verder te gaan op de ingeslagen weg.

Gelet op onze ligging in Oost-Vlaanderen hebben we hier grote troeven. Dat vertaalt zich terug in het economisch beleid dat we voorstellen. De Gentse haven, 56.000 jobs – dat is juist. Als we daar de Waaslandhaven bijnemen, dan komen we aan ongeveer 100.000 mensen die door die havens rechtstreeks en onrechtstreeks tewerkgesteld worden. Het is dus niet toevallig dat we voorzien om daar in te investeren.

Het rollend fonds is een nieuw idee. We doen dat via de POM. Langs de andere kant zeggen we ook duidelijk dat we naar de gemeenten toe ook logistieke en personele ondersteuning willen geven. We hebben daar al wat aanzetten voor via ICT, Move indertijd, maar we willen ook rond technische dossiers waar kleinere gemeenten niet het gespecialiseerd personeel voor hebben, een soort hulplijn opzetten, en zelfs concreet aan die dossiers mee gaan werken door het uitlenen van personeel. Daarvoor moet ik geen nieuwe wetgeving creëren, dat kan vandaag al perfect. Dat is nog niet helemaal concreet, dat moet groeien. We moeten daar gesprekken over aangaan met de gemeenten. We moeten ook leren uit concrete situaties. We gaan proberen een éénloketsysteem op te zetten, zodat men goed weet: bij wie moeten we zijn en bij welk opdrachtenpakket kunnen we bij de provincie terecht? Uitbreiding van de dienstverlening zit dus eigenlijk al grotendeels vervat in wat we vandaag voorstellen. En dat u het budget gaat goedkeuren, daar neem ik niet alleen akte van, daar ben ik natuurlijk content mee, om dat ouderwetse woord nog eens te gebruiken.

DEBATTEN

De heer Vandenbroucke, drie vragen. Originele invalshoek, maar ook vrij duidelijk. De eerste vraag: 'ja'. De tweede vraag ook 'ja'. Het is zoals een jury. Maar goed, het uitvoerbaar financieel beleid, dat is een vaststelling. Eigenlijk kun je niet anders dan daar 'ja' op antwoorden. Ik denk dat zelfs de oppositie daar 'ja' op moet antwoorden, want de cijfers zijn de cijfers. Wat er achter de cijfers zit, daar kunnen we natuurlijk over discussiëren, wat zijn de beleidsdoelstellingen? Want de cijfers zijn de cijfers. En cijfermatig klopt het model. Het businessmodel is in orde. Het financieel plan is in orde.

Ik laat mijn slaap er niet voor, over die interne staatshervorming. Ik slaap niet zo heel veel, maar als ik mij neerleg, val ik rap in slaap. Mijn geweten is gerust. En die eer ga ik ze niet aandoen om daarvoor mijn slaap te laten. Trouwens, u denkt dat ik mij daarin opjaag, maar dat is niet waar. Vrienden van mij zeggen: het verwondert ons dat ge daar eigenlijk zo rustig bij blijft, u kennende. Maar het is soms beter om rustig uw mening te zeggen over de dingen dan u vreselijk op te jagen. Ik laat er dus mijn slaap niet voor. En budgettaire orthodoxie is geen doel op zich, dat is juist. Maar het is wel een belangrijk middel om de zaak op orde te houden en finaal uw doelstellingen te realiseren. Op uw tweede vraag is het antwoord ook duidelijk 'ja'. U maakt een andere indeling van de tien prioritaire beleidsdoelstellingen, maar wat u zelf formuleert, zit in onze prioritaire beleidsdoelstellingen, behalve dat ge derden daar inbrengt? Het lijkt mij nogal evident. We mogen een beetje van mening verschillen, zelfs binnen de meerderheid, anders zouden we allemaal naar één partij toe groeien en dat is niet de bedoeling, denk ik. Bij de keuze voor de prioritaire doelstellingen heeft u een duidelijke uitleg gegeven die mogelijk ook verhelderend kan werken voor de drie oppositiepartijen die daar wat vragen over hadden, of vooral twee. De heer Fiers had geen vragen gesteld over de formulering van de prioritaire beleidsdoelstellingen. Maar het Vlaams Belang en N-VA wel. Ik denk dat het inderdaad om heldere beleidlijnen gaat. Het is ook altijd interessant om te kijken naar wat er achter de teksten zit, naar de details. Wat dat betreft kom ik nog even terug bij u, mijnheer Gryffroy, wat landbouw betreft, ja, daar zitten zeventien bladzijden details bij. Die zijn raadpleegbaar. En wat daarin staat: de negatieve effecten van plantaardige en dierlijke overlast van invasieve exoten verminderen. Is dat nu zo'n slechte doelstelling? Het efficiënt beheer van dierlijke en plantaardige overlastbezorgers, onder meer ratten, organiseren en ondersteunen in samenwerking met RATO vzw. Dat is toch niet slecht? Ik denk dat dat belangrijk is. Landbouwkundige adviezen en aanbevelingen aanleveren en functie van het behoud van duurzaam landbouw en aan landbouw verwante sectoren, en zo verder. Innovatie en het onderzoek voor de proefcentra. Dat is iets wat we met Vlaanderen afgesproken hebben, dat landbouwbeleid en dat beleid over de proefcentra. Dat hebben wij met Vlaanderen afgesproken. Dat is dus uitvoering geven aan een afspraak die we met Vlaanderen gemaakt hebben. Daar kunt u toch niet tegen zijn. U kunt het in het boek nalezen. Ik wens u boeiende lectuur vanavond thuis of morgen, of een van de dagen.

De ecologische accenten, daar is iedereen voor, maar u vestigt er nog eens speciaal de aandacht op, ook wat de datum 2050 betreft. Dat is een realistische datum, en we hebben in deze provincie inderdaad gepioneerd rond groene stroom en duurzame mobiliteit. Al voordat we het akkoord afgesloten hebben met Vlaanderen om minstens de helft van de winst die we behaalden door het overhevelen van onze provinciale wegen in te zetten voor fietspaden, waren we al zeer actief met fietspaden bezig in deze provincie. Hetzelfde geldt voor trage wegen. We hebben eigenlijk een voorbeeldmodel dat door andere provincies kan gevolgd worden.

Drie, uw 'ja, maar'. Ik versta die 'ja', maar die 'maar' neem ik niet op mij. Die 'maar' is eigenlijk gecreëerd door de Vlaamse overheid. Wij zullen op termijn dat gesprek moeten voortzetten, concretere afspraken maken. Ik ben geen tegenstander van afspraken. Maar afspraken moeten tot stand komen tussen evenwaardige partijen en moeten ook correct gehonoreerd worden. En dat is door de bijkomende besparing van 20 miljoen helemaal niet het geval geweest. Vlaanderen heeft dat akkoord niet correct uitgevoerd. Wij hebben dat wel gedaan. Wij hebben correct die 9,2 miljoen euro per jaar verrekend en verevend voor Oost-Vlaanderen. Hetgeen wel opgevolgd is, was niet correct. Het advies van VLA West is wat dat betreft heel helder en duidelijk. Dat is ook de reden dat ik er een stuk uit geciteerd heb. U verwijst naar toespraken in november, drie jaar geleden. Dat is interessant om eens te doen. Ik heb ook de slechte

gewoonte om af en toe eens terug te kijken wat vroeger gezegd is. Ik heb nogal een groot archief met interessante dingen. Wat u daaruit citeert, is juist. De dingen evolueren, soms sneller dan we denken. Maar het omgekeerde is nu terug mogelijk. Ik ben sinds 1981 lid van de provincieraad en sinds 1985 lid van de deputatie. Ik mag niet veel zeggen of ze gaan zeggen dat ik ontslag moet nemen, maar ik heb die jobbeweging meerdere keren gezien. Dat golft ook een beetje mee met wat internationaal gebeurt. Er gebeurt ook onderzoek rond de intermediaire structuren in het buitenland. Ook daar zien we zo'n jobbeweging. Moet ge daar wakker van liggen? Nee, ge moet dat wel goed opvolgen en uw dossier sterk maken. Er is dus inderdaad nog veel werk aan de winkel. De dertig reglementen van cultuur – het zijn er geen dertig. Maar u weet dat we een afspraak gemaakt hebben met onze administratie om alle reglementen te screenen naar aanleiding van de consequenties interne staatshervorming en van de gelegenheid gebruik te maken van zelfs degenen die overblijven, ze zoveel mogelijk samen te brengen. Dat moet eigenlijk verduidelijking brengen bij gebruikers. Want de specialisten die dat nu allemaal goed kennen, die vinden daar hun weg in. Maar wie daar niet in gespecialiseerd is, vindt in die hele winkel van reglementen zijn weg niet meer terug. En alleen al om die reden moeten we zo goed screenen. De afspraak is in het MAT gemaakt en in het laatste MAT heb ik trouwens gevraagd om daar wat sneller mee vooruit te gaan. Ik zou graag hebben dat men het sneller doet en dat is gekoppeld aan wat via ICT gaat gebeuren. Er zijn nu al een aantal reglementen waarbij je een aanvraag elektronisch kunt doen. Onder meer in de sector landbouw en het platteland kun je een aantal dingen elektronisch doen. Maar de bedoeling is dat we dat voor al onze reglementen gaan doen. We zullen natuurlijk ook nog altijd een schriftelijke aanvraag moeten toelaten, want je kunt de mensen niet verplichten om over een pc te beschikken.

Wonen. De collega, ik heb hem direct zien knikken, zal in uw tussenkomst een argument vinden om zijn collega's nog eens aan te porren om het domein Wonen te herbekijken. Ik zal zeggen, wanneer een ander mij zou vragen om wat meer te doen, zal ik hem zeggen dat dat kan voor zover dat allemaal past binnen het financiële plaatje, natuurlijk. Conclusie, u heeft gezegd: tweemaal 'ja' en eenmaal 'ja, maar' en de 'maar' is dan nog helemaal niet aan ons te wijten. Ik neem er met plezier akte van dat sp.a dit budget en het meerjarenplan zal goedkeuren. Als ik goed geluisterd heb, is er dus een meerderheid voor de voorstellen van de deputatie. Bedankt voor uw aandacht.

[applaus]

De heer voorzitter

Collega's, na deze korte repliek van de eerste gedeputeerde geef ik het woord aan de heer Gryffroy.

De heer Gryffroy

Dank u voor al deze toelichtingen. Het eerste wat mij toch wel van het hart moet, is het volgende. Ik heb het ook kortgesloten met een aantal fractieleden. Er is gesproken over de tussenkomsten op voorhand afgeven aan de andere provincieraadsleden. Het bleek hier een gewoonte te zijn, maar u mag mij dat niet kwalijk nemen, dat vind ik toch wel zeer bizar. Ik moet eerlijk zeggen, mijnheer Vercamer: hartelijk dank dat u uw tekst heeft doorgestuurd op zondag, vrijwillig, maar eerlijk gezegd: ik heb er niet om gevraagd, en er staat boven: embargo tot dinsdag 19 november, 14.00 uur. Waarschijnlijk verwacht u dan dat wij als fractieleden hetzelfde gingen toesturen aan u, zo van: kijk, wij hebben ook ons huiswerk gedaan en we gaan dat doorsturen. Maar sorry, dat is absoluut niet onze visie. Het kan misschien dat dat vroeger de gewoonte was, maar ik vind dat absoluut niet kunnen. Als u op voorhand uw teksten doorstuurt, dan kunt u uw teksten weer aanpassen voordat het naar voren komt. Ik vind dat zeer bizar. Ten tweede: ik vond de tussenkomst van Joris Vandenbroucke zeer interessant. Het is ook een zeer welbegaafd spreker. Hoe kan het ook anders als kabinetschef. We hebben ook gekeken

DEBATTEN

naar de definitie van prioritair en niet-prioritair. Ik ga herhalen wat u gezegd heeft, maar ik ga de klemtoon anders leggen. Ik gebruik dezelfde woorden. Het verschil tussen prioritair en niet-prioritair. Differentiatie en de manier van opvolgen en rapporteren over de beleidsdoelstellingen. Dan hebben we het over het feit dat als ge definieert wat prioritair en wat niet-prioritair is binnen het bestuurlijke, dan voldoet ge aan de decretale vereisten over prioritair en niet-prioritair. Maar er staat ook een zin achter: 'niet noodzakelijk' op het belang dat aan die doelstelling wordt gehecht. Niet noodzakelijk. Dit wil zeggen dat je het ook kunt gebruiken als: ik vind het wel belangrijk aan de doelstellingen te hechten. En twee, als ge dan een kaft maakt met een prachtige voorpagina en blinkende pagina's daarachter, waarmee ge uitgebreid de pers te woord hebt gestaan gedurende twee uur, dan gaat u ook de prioritaire beleidsdoelstellingen naar buiten brengen en dan maakt ge eigenlijk dat de media de prioritaire doelstellingen op zich nemen alsof het voor de provincie uitermate belangrijk is, dat zijn de accenten die ze gaan leggen. Als het in die geest en in die context is, dan zeggen wij: neen, dat zijn voor ons niet, of toch deels niet, de prioritaire doelstellingen. En dat u dan spreekt over op café gaan, gaan zeggen wat de provincie waard is of niet waard is, we zijn de tweede lijn enzovoort - het bewijst eigenlijk ook een beetje, mijnheer Vercamer, dat op den duur de provincie wereldvreemd wordt. En of ge dan op een tweede lijn staat of op een derde lijn, dat speelt eigenlijk geen rol. Durf naar beneden te komen, vanuit de glazen toren, of vanuit dit gebouw, en durf wel op café te gaan en durf het uit te leggen aan de mensen.

Als we kijken naar de cijfers: het is juist, cijfers zijn cijfers, daar zit geen rekenfout in. Dat klopt, perfect decretaal. De decretale voorwaarden zijn hier vervuld. U heeft ook gevoeld en gehoord in mijn tussenkomst, dat ik hier ook niet over gesproken heb. Maar ook heel doelbewust.

Waarom? Omdat cijfers het resultaat zijn van wat er achter zit, zijnde uw prioritaire en niet-prioritaire doelstellingen, waarbij wij zoveel belang hechten aan het woord 'prioritair'. En als ik dan inderdaad 0 op 10 geef voor landbouw. Oké, dan is dat zo, maar dat is dan onze visie.

Maar wat we wel benadrukt hebben, – en inderdaad, zoals ik zei, aan decretale voorwaarden is aan alles voldaan – is dat je eigenlijk meer kon, en dat je dus andere accenten kon leggen, en dat dat een gemiste kans is.

Ten slotte wil ik deze tussenkomst afronden door te reageren op het derde punt van de heer Vandembroucke, 'ja, maar'. Ik vind het moedig dat u dat zegt als meerderheidspartij. Chapeau daarvoor. In het stuk zijn soms bijna letterlijk zinnen voorgekomen die ook in mijn tussenkomst stonden, zonder dat we de tekst op voorhand doorgestuurd hadden naar elkaar, want dat doen we niet, en u doet dat ook niet. Dit betekent dat als een meerderheidspartij en de grote oppositiepartij al beginnen na te denken over: zijn we eigenlijk wel goed mee bezig, zijn we hier deugdelijk aan het aflijnen, moeten we niet samen het voortouw nemen om op Vlaams niveau en lokaal niveau nu al beginnen te spreken over: wat is nuttig dat we hier doen, of bovenlokaal, of lokaal enzovoort? Dan moet ik zeggen: dan heeft u op dat vlak een partner in ons. Ik dank u.

De heer voorzitter

De heer Fiers.

De heer Fiers

Dank u, voorzitter. Ik reageer eerst op de opmerking van de eerste gedeputeerde dat ik altijd hetzelfde zeg. Ja, we zijn redelijk beginselvast natuurlijk. Maar u zegt ook elk jaar hetzelfde, dus ik neem geen aanstoot aan die opmerking. Bovendien is het ook zo dat ik probeer elk jaar een beetje origineler te verpakken dan u, hoop ik. Er is ook een grote vernieuwing van de raad, dus voor de meeste mensen is het niet de zoveelste keer dat ze dit verhaal, weliswaar in een andere verpakking, te horen krijgen. En ten slotte, soms is het zinvol om op hetzelfde nageltje te blijven slaan. Ik denk dat bijvoorbeeld het socialisme ook dertig jaar nodig gehad heeft om een beetje voet aan de grond te krijgen in ons bestel. Dus we blijven nog even volhouden. Twee. U heeft een inspanning gedaan, en dat apprecieer ik wel, om mijn tussenkomst vanuit het verleden erop na te slaan, zelfs in die mate dat u antwoordt op dingen die ik niet eens gezegd heb, over deficit spending. Maar goed, als u dat blik opentrekt, zegt u dat dat niet meer aan de orde is. Maar toch een aantal redelijk befaamde economen, zoals Friedman, of

Paul De Grauwe schuiven dat toch nog als oplossing voor een aantal problemen naar voren. Dat dat niet kan, dat is ook een discussie die we al jaren voeren. Het betekent gewoon dat je aan de inkomstzijde en de uitgavenzijde allebei naar omhoog gaat, dat je dat financiert met al dan niet vreemde middelen. En dan kun je ook meer doen dan dat je nu doet. Want dat is eigenlijk de basiskritiek van mijn tussenkomst. Als ge bekijkt vanuit een bepaald perspectief wat vanuit een aantal doelstellingen, en eigenlijk hangen ze allemaal aan elkaar, wel of niet gebeurt, dat dat eigenlijk te weinig is voor wat het zou moeten zijn. Minstens volgens ons, maar ik vermoed niet alleen volgens ons. Ik vond nog iets heel grappigs eigenlijk. Ik denk dat de CD&V en de sp.a, beide partijen in de meerderheid, moeten uitmaken of dat rentmeesterschap iets positiefs of iets negatiefs is. Want waar de ene zegt: we willen geen kille rentmeesters zijn, zegt de ander: we zijn graag de rentmeester. Dat lijkt mij toch wel enigszins begripsverwarring. Misschien moeten de tussenkomsten toch wat meer onder elkaar uitgewisseld worden, wie weet zou dat dan nog nuttig geweest zijn. Collega Gryffroy, het is overigens ook zo, men vraagt dat gewoon voor de administratieve orde na de besprekingen. U hoeft u daar niet ongerust over te maken. Dat blijft, zoals ge trouwens ten overvloede per mail gekregen hebt, bij de griffie. Het wordt altijd vriendelijk gevraagd en het is misschien zeker hoffelijk om dat te doen, maar niemand zal u ertoe verplichten en niemand zal het u kwalijk nemen als u het niet gedaan heeft. Goed, dames en heren, we hebben de luxe van de tijd. We gaan zeer veel tijd spenderen aan deze budgetbespreking. We hebben dat al ten overvloede gedaan vandaag. Ik denk dat we nooit binnen ons tijdsbestek gaan blijven, de heer de voorzitter. Ik denk dat we nog wel wat gaan afzien op dat vlak.

De heer voorzitter

Goed, de gedeputeerde, wenst u nog te reageren? Eerst de heer Vandenbroucke misschien.

De heer Vandenbroucke

Ja, omdat er verwezen wordt door de twee collega's naar wat ik gezegd heb. Ten eerste. De heer Fiers, ik heb geen probleem met het rentmeesterschap. Ik heb gezegd dat het voor mijn fractie ook belangrijk is dat de rekeningen kloppen, maar dat dat geen doel op zich is. In die zin heb ik daar het additief 'kil' bij gebruikt. Daarmee wilde ik zeggen dat als je dat alleen nastreeft, dan ben je een kille rentmeester, maar we willen goede rentmeesters zijn, we willen gaan voor een warme provincie.

Ik kom bij het tweede punt. Collega Gryffroy, ik neem akte van uw appreciatie van mijn kritische reflectie over de wijze waarop wij de provincie wensen te besturen. Ik denk dat dat meteen ook bewijst dat deze meerderheid geen monolithisch, zoutloos en volgzaam blok is, maar dat wij ook zelf in staat zijn om kritisch naar onszelf te kijken. Maar, als ge dan toch wilt blijven hangen in de foutieve interpretatie – daar blijf ik bij – van het verschil tussen de prioritaire en niet-prioritaire doelstellingen – op dat vlak verschillen we nog geruststellend veel van mening. Neem van mij aan dat de sp.a toch wel andere prioriteiten stelt dan de prioriteiten die u hebt opgenoemd. Maar dat is ook geen verrassing voor u, neem ik aan.

De heer voorzitter

Mevrouw Willems.

Mevrouw Willems

Ik wil kort op twee punten reageren. Voor alle duidelijkheid, ik zat vroeger hier op de bank naast Hilaire Liebaut, onze vroegere fractievoorzitter, en ik merkte toen: het werd niet doorgemaid, maar bij aanvang van de budgetbesprekingen werden die toespraken aan de fractieleiders bezorgd. Er zijn nu andere regels. Het is een vorm van hoffelijkheid, maar ik kan mij voorstellen

DEBATTEN

dat de nieuwe mensen daar misschien ook geen weet van hadden. Dus laten we duidelijk zijn: natuurlijk werden de toespraken niet doorgemaid want inderdaad, dan kun je er te veel op inspelen. Het was op het moment van de start van de budgetbespreking.

Ik wil ook nog even ingaan op het rentmeesterschap. Ik denk inderdaad dat wij verschillende definities hanteren naar gelang de invulling van het budget, maar ik wou toch nog even zeggen: ik dacht dat de heer Fiers daarnet heel content kon zijn, want eigenlijk is het de bedoeling, en dat is ontstaan naar aanleiding van ons ideologisch congres van zoveel jaar geleden, met de vier pijlers van personalisme en onder andere ook rentmeesterschap, maar dan vooral gezien vanuit het oog van duurzame ontwikkeling.

De heer voorzitter

Goed, de gedeputeerde wenst nog kort iets te zeggen.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de voorzitter, tot slot. Wat de technische opmerkingen betreft over het uitwisselen van teksten: zolang een afspraak niet herzien wordt, houd ik mij daar aan. Er was vroeger een afspraak om dat zo te doen. Ik heb dat trouwens ook gedaan bij het technisch budget dat voorgelegd werd, maar in de toekomst zullen we dat niet meer doen. Dus geen probleem wat dat betreft.

En tot slot. Toen ik de budgetbesprekingen startte met mijn collega's heb ik geciteerd uit Lucas, hoofdstuk 14, 25 tot 33, en ik wil daarmee eindigen. Als iemand van u een toren wil bouwen, zou hij dan niet eerst een begroting opmaken om te zien of hij genoeg heeft om hem te voltooien? Anders zou het hem kunnen overkomen als hij de fundering heeft gelegd en niet in staat is het werk te voltooien, dat allen die het zien, hem gaan bespotten en zeggen: die man begon te bouwen, maar hij was niet in staat het einde te halen.

Mijnheer de voorzitter, de deputatie legt hier een meerjarenplan voor, plus een budget 2014 waarvan de cijfers in orde zijn. Er is een begroting en een budget gemaakt. Er is een overschot op dat budget, waarmee we hopelijk nog andere dingen kunnen doen in de toekomst. Bedankt.

[applaus]

De heer voorzitter

Collega's, we staan aan het einde van de eerste dag van onze vijfdaagse. Sommigen onder u moeten straks naar de start van de zesdaagse, maar u bent nog keurig op tijd. Ik sluit de vergadering. We komen opnieuw samen morgen om 14.00 uur.

EINDE VAN DE ZITTING